

Istoria ascunsă a versetului patruzeci – Numărul unu

Desigilarea profețiilor: zilele de pe urmă, Leul din Iuda și mișcările finale ale Apocalipsei

Jeff Pippenger
2024-09-06

În capitolul cinci din Apocalipsa, Leul din seminția lui Iuda reprezintă poziția lui Hristos ca Acela care a biruit pentru a pecetlui și a desigila Cuvântul lui Dumnezeu potrivit vocii Sale. În 1989, la o sută douăzeci și șase de ani după răzvrătirea din 1863, Leul din seminția lui Iuda a desigilat ultimele șase versete din capitolul unsprezece al cărții lui Daniel. Acele versete încep cu rana de moarte a papalității din 1798 și introduc mărturia despre felul în care rana papală urmează să fie vindecată și, dincolo de aceasta, până la rana de moarte finală a papalității. Versetele încep acolo unde se sfârșesc: cu judecata Romei papale.

Acele șase versete descriu vindecarea răni de moarte a papalității și, de asemenea, modul în care întreita unire a balaurului, a fiarei și a prorocului mincinos conduce lumea la Armagedon, care este identificat în versetul patruzeci și cinci ca fiind „între mări și muntele cel slăvit și sfânt”.

Alfa și Omega reprezintă caracterul lui Hristos de a ilustra întotdeauna sfârșitul prin început. Mișcarea de reformă a celor o sută patruzeci și patru de mii este mișcarea celui de-al treilea înger, care este mișcarea de încheiere prefigurată prin începutul ei, care a fost mișcarea millerită a primului și a celui de-al doilea înger. Mișcarea millerită a început la vremea sfârșitului, în 1798, de unde încep ultimele șase versete din Daniel unsprezece, iar mișcarea s-a încheiat la deschiderea judecării, la 22 octombrie 1844. Mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii se încheie la legea duminicală din Statele Unite.

La începutul mișcării din vremea sfârșitului, în 1989, Leul din seminția lui Iuda a desigilat ultimele șase versete din Daniel unsprezece, iar la încheierea mișcării, chiar înainte de legea duminicală, El desigilează istoria ascunsă a versetului patruzeci din Daniel unsprezece. Comentariul Sorei White cu privire la care parte din Daniel este desigilată se referă atât la desigilarea din 1989, cât și la desigilarea care a început în iulie 2023.

„Cartea care a fost pecetluită nu a fost cartea Apocalipsei, ci acea parte a prorociei lui Daniel care se referea la zilele din urmă. Scriptura spune: «Iar tu, Daniele, închide cuvintele și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului; mulți vor alerga încoace și încolo, și cunoștința va crește» (Daniel 12:4). Când cartea a fost deschisă, s-a făcut proclamarea: «Nu va mai fi timp.» (Vezi Apocalipsa 10:6.) Cartea lui Daniel este acum desigilată, iar descoperirea dată de Hristos lui Ioan trebuie să ajungă la toți locuitorii pământului. Prin creșterea cunoștinței, un popor trebuie să fie pregătit ca să stea în picioare în zilele de pe urmă. . . .”

„În solia primului înger, oamenii sunt chemați să I se închine lui Dumnezeu, Creatorul nostru, care a făcut lumea și toate lucrurile care sunt în ea. Ei au adus omagiu unei instituții a Papalității, desființând Legea lui Iehova, dar urmează să aibă loc o creștere a cunoștinței cu privire la acest subiect.” Selected Messages, cartea 2, 105, 106.

သန်နိယလေကျမ်း၌ ၁၉၈၉ ခုနှစ်နှင့် ဆက်နွယ်သော နောက်ဆုံးကာလအပိုင်းသည် အခန်း ၁၁ ၏ နောက်ဆုံးကျမ်းပိုဒ် ခြောက်ပိုဒ်ဖြစ်၏။ ထိုအတူ တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်၏ လှုပ်ရှားမှုသည် မိမိတို့၏ လှုပ်ရှားမှုအဆုံးသို့ ရောက်ရှိလာသည်နှင့်အမျှ သန်နိယလေကျမ်းမှ ဖွင့်လှစ်ခံရသောအပိုင်းမှာ အခန်းငယ် ၄၀ ၏ ဖုံးကွယ်ထားသောသမိုင်းဖွဲ့ပုံဖြင့် ထိုသမိုင်းသည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်မှ အမရိကန်ပြည်ထောင်စု၌ တနင်္ဂနွေနေ့ညပဒေ ပဋိဋ္ဌာန်းခြင်းအထိရှိသော သမိုင်းကို ကိုယ်စားပြု၏။ အခန်းငယ် ၄၀ ၏ ဖုံးကွယ်ထားသောသမိုင်းသည် တစ်သိန်းလေးသောင်းလေးထောင်၏ သမိုင်းဖွဲ့ပုံဖြစ်၏။ ပရောဖက်တစ်ပါးစီတိုင်းသည် ထိုကာလအတွက် သက်သေခံကဏ္ဍဖြစ်၏။

În acest pasaj, o sporire a cunoștinței care „are menirea de a pregăti un popor să stea în picioare în zilele de pe urmă” reprezintă desigilarea ultimelor șase versete în 1989 și, din nou, reprezintă desigilarea istoriei ascunse a versetului patruzeci. În ambele istorii, inspirația arată că trebuie să aibă loc o sporire a cunoștinței cu privire la puterea papală și la legea duminicală. Atât la începutul, cât și la încheierea mișcării celor o sută patruzeci și patru de mii, sporirea cunoștinței produce un proces de încercare în trei pași, așa cum este reprezentat în capitolul doisprezece din Daniel.

Kandi akamubwira ati: Genda, Daniyeli; kuko ayo magambo afunzwe kandi ashyizweho ikimenyetso kugeza mu gihe cy'imperuka. Benshi bazezwa, bazezurwe, kandi bageragezwe; ariko abanyabyaha bazakomeza gukora ibyaha; kandi nta n'umwe mu banyabyaha uzasobanukirwa; ariko abanyabwenge bo bazasobanukirwa. Daniyeli 12:9, 10.

La fel ca în toate mișcările sacre de reformă, cele trei etape reprezentate de Daniel ca fiind „curățiti, albiți și încercați” constituie reperul coborârii unui simbol divin, urmat de punerea la probă printr-o predicție eșuată, urmată apoi de o a treia probă de turnesol care manifestă caracterul celor două clase ce se dezvoltă pe temeiul acceptării sau respingerii de către ele a sporirii cunoștinței care a fost desigilată. La începutul mișcării celor o sută patruzeci și patru de mii, cele trei etape au fost 11 septembrie 2001, urmată de 18 iulie 2020, iar apoi legea duminicală. La încheierea aceleiași mișcări, cele trei etape sunt iulie 2023, sosirea soliei Strigătului de la Miezul Noptii și legea duminicală.

Mesajul care pregătește poporul lui Dumnezeu să stea în picioare, care a fost desigilat în iulie 2023, conține mai multe linii ale adevărului profetic, iar printre acele linii sunt incluse și oasele uscate și moarte ale lui Ezechiel din capitolul treizeci și șapte. Ezechiel prezintă două solii. Prima solie aduce oasele din nou împreună, dar abia la a doua solie Israel a stat în picioare ca o oaste mare. Cei doi martori din Apocalipsa capitolul unsprezece s-au ridicat când au fost umpluți cu Duhul Sfânt.

Na după trei zile și jumătate, Duhul de viață de la Dumnezeu a intrat în ei, și s-au ridicat în picioare; și o mare frică a căzut peste cei care i-au văzut. Apocalipsa 11:11.

Ezechiel propovăduiește același adevăr.

Și mi-a zis: „Fiul omului, stai în picioare și îți voi vorbi.” Și duhul a intrat în mine când mi-a vorbit și m-a pus în picioare, ca să aud pe Cel ce-mi vorbea. Ezechiel 2:1, 2.

Când Sora White spune „prin sporirea cunoștinței, un popor trebuie să fie pregătit să stea în zilele din urmă.” Sporirea cunoștinței este identificată drept „untdelemn” în parabola celor zece fecioare, iar „untdelemnul” reprezintă „soliile Duhului lui Dumnezeu” și, de asemenea, „Duhul Sfânt”, precum și „caracterul”.

Între iulie 2023 și legea duminicală care va veni curând are loc o creștere a cunoștinței care aduce la viață poporul lui Dumnezeu, iar ei se ridică în picioare. Ei se ridică în picioare, reprezentând faptul că au „untdelemnul” soliei care a fost desigilată în acel timp. Ei se ridică în picioare când au Duhul Sfânt în vasele lor și se ridică în picioare când au un caracter pregătit pentru sigiliul lui Dumnezeu.

Primul pas al testării, care a început în iulie 2023, a fost urmat de o perioadă care le îngăduie acelor candidați să accepte sau să respingă untdelemnul. Cei care îl acceptă sunt sigilați și apoi sunt înălțați ca un steag la legea duminicală care se apropie curând. Cei care resping untdelemnul primesc o lucrare de rătăcire puternică.

Acele candidate au fost trezite din somnul spiritual în iulie 2023, iar apoi au fost confruntate cu procesul final de încercare înainte de încheierea timpului lor individual de probă. Procesul de încercare a fost așezat în contextul unei probe profetice asociate cu formarea chipului fiarei, în timpul când tocmai acele candidate trebuiau să revină la viață și să formeze în lăuntrul lor chipul lui Hristos. Structura profetică în care trebuie să se împlinescă proba este istoria din 1989 până la legea duminicală. Neputința acelor candidate de a se trezi L-a determinat pe Domnul să îngăduie pătrunderea ereziilor.

“Imana izakangura ubwoko bwayo; niba ubundi buryo bwose bwananirana, ubuyobe buzinjira muri bo, buzabashungura, butandukanye umucafu n’ingano. Uwiteka arahamagarira abizera ijambo rye bose gukanguka, bakava mu bitotsi. Umucyo w’igicro cyinshi waraje, ubereye iki gihe. Ni ukuri kwa Bibiliya, kugaragaza akaga kadukikije rwose. Uyu mucyo ukwiriye kutuyobora ku kwiga Ibyanditswe tubigiranye umwete, no gusuzuma mu buryo bukomeye cyane imyanya twafashe. Imana ishaka ko impande zose n’imyanya yose by’ukuri bishakishwa byimbitse kandi ubutadohoka, mu masengesho no kwiwiriza ubusa.” Testimonies, volume 5, 708.

Toți profeții se adresează zilelor de pe urmă; astfel, în aceste zile de pe urmă, în iulie 2023, Domnul a încercat să-și „trezească” poporul, dar eforturile Sale au eșuat, și El a îngăduit ca prima controversă privind un simbol al Romei din istoria adventă să se repete ca avertizare despre apropierea sfârșitului. El a făcut aceasta, chiar dacă „lumina prețioasă” „venise, potrivit pentru acest timp”. Lumina care a sosit în iulie 2023 este „adevărul Bibliei, care arată primejdiile ce sunt chiar asupra noastră”. Acea lumină ar fi trebuit să conducă „la un studiu sârguincios al Scripturilor și la o examinare cât se poate de critică a pozițiilor pe care le susținem”.

Istoria ascunsă a versetului patruzeci este reprezentată în versetele zece până la cincisprezece din Daniel unsprezece, căci Alfa și Omega au ilustrat sfârșitul ultimei profeții a lui Daniel prin

începutul ei. În perioada premergătoare dezamăgirii din 18 iulie 2020, Satana introdusese confuzie cu privire la versetele zece până la cincisprezece, căci știa că începutul capitolului era cheia pentru a reprezenta sfârșitul capitolului. Apoi a fost introdusă controversa originară a versetului paisprezece.

„Nu este nimic de care marele amăgitor să se teamă atât de mult ca de faptul că vom ajunge să-i cunoaștem uneltirile.” Tragedia veacurilor, 516.

Este evident, din încercările satanice de a produce confuzie cu privire la semnificația și scopul acelor versete, că ele constituie o parte importantă a procesului de testare care îi cerne acum pe candidații de a fi printre cei o sută patruzeci și patru de mii. Sora White subliniază că istoria reprezentată în Daniel 11, care s-a împlinit înainte de vremea sfârșitului, în 1798, se repetă în ultimele șase versete.

“Nu avem timp de pierdut. Înaintea noastră stau vremuri tulburi. Lumea este răscolită de spiritul războiului. Curând vor avea loc scenele de strâmtorare despre care s-a vorbit în profeții. Profeția din capitolul al unsprezecelea din Daniel a ajuns aproape de împlinirea ei deplină. O mare parte din istoria care a avut loc în împlinirea acestei profeții se va repeta.” Manuscript Releases, nr. 13, 394.

Мен тврдам дека целата историја претставена во стиховите еден до триесет и девет се повторува во последните шест стиха на поглавјето. Исто така тврдам дека историјата на последните денови, која е историјата на завршетокот на судот што започна на 22 октомври 1844 година, е претставена со два главни пророчки периода. Првиот период го претставува судот што се извршува врз Божјиот дом, по што следи период во кој судот се извршува за оние што се надвор од Божјиот дом. Првиот период започна во 1989 година и завршува со неделниот закон во Соединетите Американски Држави, што, пак, го означува почетокот на вториот период, кој завршува кога Михаил ќе стане и човечкото време на милост ќе се затвори. Скриената историја на стихот четириесет, исто така, започнува во 1989 година и завршува во стихот четириесет и еден, што е неделниот закон во Соединетите Американски Држави.

Aceasta este aceeași istorie ca în versetele zece până la cincisprezece ale aceluiași capitol. Acea istorie este paralelă cu istoria milleriților de la vremea sfârșitului, în 1798, până când judecata a început la 22 octombrie 1844. Aceste două istorii se desfășoară în paralel cu istoria profetică ce a început la nașterea lui Hristos și s-a încheiat la cruce.

Istoria care începe în 1989 include perioada de încercare care a început la 11 septembrie 2001, prefigurată de perioada de încercare care a început la 11 august 1840 și de perioada de încercare care a început la botezul lui Hristos. Formarea chipului fiarei a fost prefigurată prin mai multe linii ale istoriei profetice. Una dintre aceste reprezentări ale aceleiași perioade de timp este timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, care a început la 11 septembrie 2001 și se încheie la legea duminicală care va veni în curând. Istoria ascunsă a versetului patruzeci poate fi, de asemenea, suprapusă peste linia de la 22 octombrie 1844 până la răzvrătirea din 1863.

La 22 octombrie 1844 a marcat sosirea celui de-al treilea înger. Ca în cazul venirii oricărui înger profetic, el avea o solie care trebuia să fie mâncată, însă nu a fost; și millerismul filadelfian s-a schimbat în millerism laodicean, înainte de 1863, când ei au luat în mod oficial numele de adventiști de ziua a șaptea și au început să rătăcească în pustia răzvrătirii până în chiar ziua de astăzi. Istoria din 1844 până în 1863 îi reprezintă pe aceia care resping chemarea de a fi printre cei o sută patruzeci și patru de mii. Ei sunt cei răi ai lui Daniel din capitolul douăsprezece, adunarea batjocoritorilor a lui Ieremia, sinagoga Satanei a lui Ioan și fecioarele neînțelepte ale lui Matei.

Mesajul de avertizare reprezentat de Hristos ca „urâciunea pustiirii, despre care a vorbit prorocul Daniel” constituie o avertizare de a fugi dinaintea nimicirii și împrăștierii care aveau să urmeze. În anul 66 d.Hr., generalul roman Cestius a împlinit acea avertizare pentru creștinii din epoca Romei păgâne. În primul secol, apostolul Pavel a consemnat aceeași avertizare pentru creștinii care aveau să sufere în timpul epocii Romei papale. Avertizarea pentru păzitorii Sabatului de a părăsi orașele și de a locui la țară a venit în 1888, în același an cu Blair Bill, prima încercare de a institui duminica drept Ziua Națională de Odihnă. Blair Bill a fost avertizarea de a fugi, în împlinirea referirii făcute de Hristos la urâciunea pustiirii din Daniel.

Ca și în cazul lui Cestius, în anul 66 d.Hr., Blair Bill a fost retrasă prin providență. Anul 1888 prefigurează 11 septembrie 2001, căci sora White marchează coborârea îngerului din Apocalipsa optsprezece în ambele istorii. Avertizarea de a fugi din orașe în zilele din urmă a intrat în vigoare la 11 septembrie 2001. Prin urmare, Blair Bill din 1888 a prefigurat Patriot Act din 2001. Îngerul care a coborât la 11 septembrie 2001 proclamă mesajul final de avertizare în primele trei versete din Apocalipsa optsprezece, iar mesajul final de avertizare este, de asemenea, solia celui de-al treilea înger, chiar dacă mesajul reprezentat de al treilea înger în capitolul paisprezece nu este exprimat prin aceleași formulări ale adevărului ca în capitolul optsprezece. Linie peste linie, ele sunt aceeași solie de avertizare.

Urâciunea pustiirii, despre care a vorbit Daniel prorocul, a fost un semn dat de Hristos, care arăta când trebuia poporul Său să fugă pentru ocrotirea lui. Este un mesaj de avertizare și, prin urmare, trebuie să fie mesajul final de avertizare, deși este exprimat în cuvinte diferite de mesajul reprezentat în capitolul paisprezece, precum și în capitolul optsprezece din Apocalipsa. Istoria care începe în versetul șaisprezece din Ieremia cincisprezece este aceeași perioadă profetică a mesajului de avertizare și de încercare. Ea începe atunci când Ieremia mănâncă Cuvântul lui Dumnezeu, iar aceasta are loc când îngerul coboară, așa cum a făcut atunci când marile clădiri ale orașului New York s-au prăbușit.

Atunci când Ieremia proclamă: „Cuvintele Tale au fost găsite, și le-am mâncat; și cuvântul Tău a fost pentru mine bucuria și veselia inimii mele”, el reprezintă prima probă a lui Daniel privitoare la hrană, din capitolul întâi, precum și pe Ioan, în capitolul al zecelea din Apocalipsa, luând cartea din mâna îngerului și mâncând-o. Mâncarea soliei începe atunci când sosește un înger, iar când îngerul sosește, există o profeție de punere la probă care este desigilată. Când îngerul sosește, începe prima perioadă de probă, iar aceasta se încheie când începe a doua perioadă de probă, iar când Mihail Se ridică, a doua perioadă de probă se încheie.

Când îngerul sosește, ploaia târzie începe să cadă.

„Ploaia târzie urmează să cadă asupra poporului lui Dumnezeu. Un înger puternic urmează să se coboare din cer, și întregul pământ urmează să fie luminat de slava lui.” Review and Herald, 21 aprilie 1891.

Ploaia târzie este primită de aceia care umblă pe cărările cele vechi ale lui Ieremia.

Așa zice Domnul: „Stați în drumuri și priviți, și întrebați de cărările cele vechi, care este calea cea bună, și umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” Dar ei au zis: „Nu vom umbla pe ea.” De asemenea, am pus peste voi străjeri, zicând: „Luați aminte la sunetul trâmbiței.” Dar ei au zis: „Nu vom lua aminte.” Ieremia 6:16, 17.

“Trâmbița” pe care o sună „străjerii” este solia laodiceană, pe care Jones și Waggoner au prezentat-o în 1888.

Strigă din toată puterea, nu te cruța, înalță-ți glasul ca o trâmbiță și vestește poporului Meu fărădelegea lui, și casei lui Iacov păcatele ei. Isaia 58:1.

La 11 septembrie 2001 a început sigilarea celor o sută patruzeci și patru de mii. A fost proclamat un mesaj de avertizare către Laodicea.

„Mesajul care ne-a fost dat prin A. T. Jones și E. J. Waggoner este mesajul lui Dumnezeu către biserica laodiceană, iar vai de oricine mărturisește că crede adevărul și totuși nu reflectă către alții razele date de Dumnezeu.” The 1888 Materials, 1053.

Avertizarea către Laodicea este sunetul trâmbiței străjerilor lui Ieremia, pe care biserica adventistă de ziua a șaptea laodiceană refuză să o audă. Ea este avertizarea de a fugi din orașe spre proprietăți la țară înaintea legii duminicale care va veni în curând.

Ceea ce tocmai am afirmat cu privire la aceste diferite linii profetice a fost o încercare de a vă stimula discernământul, în vederea încurajării voastre de a cerceta cu adevărat ceea ce urmează să scriu. Poate că cea mai importantă caracteristică a chipului fiarei și a chipului către fiară este aceea că, în zilele de pe urmă, există două formări ale unui chip al fiarei și către fiară: prima, în Statele Unite, iar după aceea în națiunile lumii.

Unele caracteristici profetice asociate imaginii fiarei și chipului ei trebuie aplicate în mod corect, dacă vrem să străbatem procesul de încercare profetică al acestei imagini a Romei. Un al doilea element important al perioadei de încercare a imaginii fiarei (care poate fi demonstrat prin mai mulți martori) este acela că timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii are loc în perioada testului imaginii fiarei din Statele Unite, iar perioada testului imaginii fiarei în națiunile lumii este timpul când ceilalți copii ai lui Dumnezeu, care se află încă în Babilon la vremea acelei legi duminicale (reprezentate prin 321), sunt adunați în staul.

Icoana fiarei reprezintă două perioade specifice și interconectate de timp de încercare, iar aceste două timpuri de încercare reprezintă, de asemenea, strângerea finală a celor o sută patruzeci și patru de mii din Apocalipsa, capitolul șapte, urmată de marea gloată din același capitol.

Pada undang-undang hari Minggu, Amerika Serikat berbicara seperti seekor naga dalam ayat sebelas dari Wahyu pasal tiga belas. Kemudian ia maju untuk menyesatkan semua bangsa di dunia dengan mengatakan kepada bangsa-bangsa itu bahwa mereka juga harus membuat suatu patung binatang itu yang mendunia, sebagaimana baru saja dilakukan oleh Amerika Serikat. Masa yang dimulai pada undang-undang hari Minggu itu, yang dilambangkan oleh undang-undang hari Minggu Konstantinus tahun 321, berakhir ketika bangsa yang terakhir berlutut kepada Roma kepausan, di mana undang-undang hari Minggu tahun 538 dilambangkan; sebab dalam pasal tiga belas Amerika Serikat mempunyai kuasa untuk menghidupkan patung binatang itu dan membuatnya berbicara. Masa itu dimulai dengan undang-undang hari Minggu tahun 321 dan berakhir dengan undang-undang hari Minggu tahun 538.

În 2001, guvernul Statelor Unite a „rostit” Patriot Act ca lege.

Vom continua acest studiu în articolul următor.